

Enligt propositionens förslag kommer det nya ämbetsverket att indelas i fyra byråer. En av dessa byråer kommer att få namnet naturvårdsbyrå, och under denna kommer en sektion för jakt- och viltvården att sortera.

Det är en riktig åtgärd som helt överensstämmer med motionärernas uppfattning. Motionärerna anser det inte vara riktigt att Svenska jägareförbundet får avlämna yttrande då det gäller jaktvårdsmedlens användning. De gör själva anspråk på dessa medel och får därför anses som part. Vi anser att om detta helt överfördes på statens naturvårdsverk så skulle det ske en mera opartisk bedömning.

Då man i propositionen föreslår att jakt- och viltvården skall överföras till statens naturvårdsverk anser motionärerna, att det bör även uppdragas åt det nya verket att till Kungl. Maj:t upprätta förslag om hur jaktvårdsmedlen skall fördelas och användas. På detta sätt skulle man kunna helt sammanföra jakt- och viltvården till ett ämbetsverk. Vi tror att detta skulle vara till stor nytta för jakt- och viltvårdsfrågornas lösning.

Vi får härmed hemställa,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte anhålla om en utredning angående disposition av jaktvårdsmedlen i enlighet med vad i motionen anförts.

Stockholm den 12 april 1967

V. Wikner (s)

John Lundberg (s)	Gunnar Carlsson (s)	Birger Nilsson (s)
Einar Henningsson (s)	T. Fredriksson (s)	Rune Johansson (s)
		i Norrköping
Eric R. Carlsson (s)	Erik Hammarsten (s)	Bengt Wiklund (s)
Bo Martinsson (s)	G. Eskilsson (s)	Olle Göransson (s)

Nr 943

Av herr Svenning m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 100, angående riktlinjer för bostadspolitiken, m. m.

(Lika lydande med motion nr 754 i Första kammaren)

Inflyttningshyrorna i nya hus har nu nått en sådana höjd att svårigheter uppstått på många håll i landet att finna avsättning för nyproducerade lägenheter oaktat alltjämt ett starkt behov föreligger att förbättra bostadsstandarden.

Bostadspolitiska kommittén påvisade att genom den höjning av basräntan för räntebidrag, som skedde med verkan fr. o. m. 1 juli 1966, från 3 till 4 procent ökade den andel av medelinkomsten, som hyran för en nybyggd lägenhet tar i anspråk, lika mycket som den minskade mellan åren 1956 och 1965.

På grund av andra ökningar av kostnaderna för fastigheternas drift har hyrorna för nybyggda lägenheter under 1960-talet i själva verket ökat mera än genomsnittsinkomsten under samma tid.

Enligt kommittén borde storleken av basannuiteten vid övergång till det nya finansieringssystemet prövas utifrån de hyrespolitiska förutsättningar, som föreligger när systemet sättes i kraft.

En sådan prövning ger vid handen att ett lägre tal bör väljas än det propositionen förutsätter.

Detta tal — 5,1 procent av fastighetskapitalet — tillämpas numera av länsbostadsnämnderna och utgör den genomsnittliga kapitalkostnaden i ett med statliga lån uppfört hyreshus i privat ägo under de 10 första åren av lånetiden. Vid den nuvarande genomsnittsräntan för en sådan fastighet av något mera än 4 procent ger annuiteten 5,1 en extremt kort avskrivningstid av fastighetskapitalet, nämligen cirka 40 år. Denna annuitet tillämpas regelmässigt icke vid hyressättningen i de allmännyttiga bostadsföretagen.

Ett fastställande av basannuiteten till 5,1 procent skulle därför innebära en genomsnittlig höjning av hyresnivån för nybyggda fastigheter.

Under remissbehandlingen har konjunkturinstitutet framhållit att basannuiteten kan komma att sättas så högt att den ökning av kapitalkostnaderna, som sedan år för år kommer till stånd genom paritetstalets höjning, kan leda till en för snabb återbetalning av statslånet eller att pariteten i kapitalkostnaderna mellan tidigare byggda och nya hus måste uppges, vilket innebär att en av systemets viktigaste funktioner sättes ur spel.

Risk härför synes föreligga, eftersom det i propositionen valda räkneexemplet ger vid handen att även vid ett högt marknadsränteläge avbetalning av statsskulden på 30 år inträffar vid en årlig höjning av paritetstalet med knappt 3 procent.

Även en annan omständighet talar för att valet av basannuitet sker med stor försiktighet. Vid nuvarande finansieringsmetod kan konsumenterna räkna med att till följd av framtida lönehöjningar och en nominalistisk beräkning av kapitalkostnaden inkomstens andel av hyran sjunker, varför en i och för sig hög inflyttningshyra innebär en mera temporär belastning på den enskildes ekonomi.

Det nya finansieringssystemet förutsätter en successiv höjning av kapitalkostnaderna och därmed hyrorna, och förenämnda hyrespolitiska effekt uteblir.

En i förhållande till genomsnittsinkomsten för hög basannuitet medför därför att de hyrespolitiska förutsättningarna brister redan vid övergången

till det nya systemet och att därmed en felaktig hyressättning konserveras för lång tid.

Det nya systemet medför tekniskt sett en rätt stor valfrihet vid bedömningen av basannuitetens storlek. Även vid en sänkning av basannuiteten kan statslånet återbetalas inom den förutsatta tiden.

Ett val av talet 4,6 i stället för 5,1 skulle innebära möjligheter till sänkning av inflyttningshyran med cirka kr. 5: — per m² ly. Med hänsyn till att inflyttningshyrorna under den gångna delen av 1960-talet fått icke önskvärda hyrespolitiska effekter synes en sänkning av basannuiteten motiverad i synnerhet som det föreslagna talet medför en generell lyftning av inflyttningshyrorna jämfört med vad som nu gäller.

Med nuvarande basränta om 4 procent erhålles en avskrivning av hela fastighetskapitalet på 50 år om annuiteten utgör 4,6 procent. En avskrivningstid om 50 år ansluter sig mera till fastighetens tekniska livslängd än kortare avskrivningstider.

Synnerligen starka skäl talar sålunda för att en annan och lägre basannuitet väljes än den propositionen förordar.

Med stöd av ovanstående får vi därför yrka,

att riksdagen måtte besluta att basannuiteten fastställas till 4,6 procent.

Stockholm den 10 april 1967

Eric Svenning (s) Lars Henrikson (s) Kurt Hugosson (s)

Einar Henningsson (s) Oskar Lindkvist (s)

Nr 944

Av herr Bohman m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 110, angående vissa anslagsfrågor rörande försvaret för budgetåret 1967/68.

(Lika lydande med motion nr 755 i Första kammaren)

Stockholm den 12 april 1967

Gösta Bohman (h) Leif Cassel (h) Tage Magnusson (h)

Rolf Eliasson (h) Hans Nordgren (h) Carl Eric Hedín (h)

Bo Turesson (h) Astrid Kristensson (h) Karin Wetterström (h)